

РЕШЕНИЕ

№ 4538

гр. София, 24.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
публично заседание на 28.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **1979** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. М. Г. против уведомително писмо (УП) изх. № 01-6500/3067/01.02.2011г. на зам.-изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие” – Разплащателна агенция (ДФЗ-РА). С процесното писмо жалбоподателката е уведомена за сумите, оторизирани за плащане на одобрена субсидия по заявление за плащане на площ с УИН 28/300609/27781, и съответно за отказани за плащане поради неотстранено застъпване на площи и от друга страна, поради несъответствие на заявените площи с допустимите референтни парцели. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е процесуално допустима като подадена от активно легитимирано лице, с правен интерес от оспорването и в законоустановения за това срок. Видно от приложеното в преписката известие за доставяне, УП е съобщено на 26.02.2011г., а жалбата е подадена чрез куриер на 11.03.2011г. Същото УП обективира отказ за плащане по направеното с Общото заявление по образец искане. Плащанията се извършват по реда на Глава четвърта от Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПСП). Удовлетворяването на искане за плащане се извършва чрез превод на съответната сума по сметка на заявителя. Ако бъдат констатирани при извършваните проверки обстоятелства, които са пречка за изплащане на субсидията

или за прилагане на санкции, субсидия не се изплаща. Във всяка от тези хипотези специалният закон не предвижда обективизиране на административния акт в конкретна форма. Когато сумата е отказана, административният акт представлява по естеството си отказ за плащане на субсидия и/ или финансова санкция. Крайният акт в това производство намира външен израз във фактическите действия – превод на сума или непревеждането ѝ, а в писмена форма заявителят се уведомява за предприетите по заявлението му действия на РА с УП от вида на процесното. Поради това, самото УП обективизира административния акт, постановяван по съответното заявление. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Със заповед № РД-09-1166/ 20.12.2006г. (л.131 от делото) на министъра на земеделието и горите Държавен фонд „Земеделие“ е акредитиран за единствена разплащателна агенция за Р. Б. за прилагане на Общата селскостопанска политика на Европейския съюз (ОСП на ЕС). Акредитацията е възстановена със заповед № РД-09-863/25.11.2008г. на министъра на земеделието и храните (л.129). Със заповед № 01-РД/1403/01.06.2010г. на изп.-директор на ДФЗ, издаването на актове от вида на процесния е било възложено на зам.-изпълнителния директор на ДФЗ, подписал процесното УП. Това възлагане е допустимо, с оглед представения протокол № 5/20.05.2010г. на Управителния съвет на ДФЗ.

Съгласно императивната норма на чл. 30 и сл. от ЗПЗП, РА осъществява функциите си въз основа на Интегрирана система за администриране и контрол (ИСАК). Задължението за въвеждане и функциониране на ИСАК произтича пряко от чл.17, дял II, глава IV на Регламент (ЕО) № 1782/ 2003г. на Съвета и от Регламент (ЕО) № 796/2004 г. на Комисията. Видно от регламентацията на ЗПЗП (чл.30, ал.2 и чл.31) и цитираните норми на общностното право ИСАК е комплексна автоматизирана система, която след съответните изчисления генерира като крайни актове Уведомителните писма, с които се признават и изчисляват сумите по заявленията от съответното лице схеми и мерки за подпомагане или се намалява или отказва изплащането им поради различни причини, заложили в нормативната уредба.

Жалбоподателката е земеделски стопанин по смисъла на §1, т.23 от Допълнителната разпоредба (ДР) на ЗПЗП. На 30.06.2009г. жалбоподателката (с уникален регистрационен номер (УРН) 361235) е подала Общо заявление за единно плащане на площ за 2009г. по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП), по Схемата за национални доплащания (НДП) и за плащания на земеделски стопани в райони с ограничения, различни от планинските (НР2), видно от таблицата към заявлението (л.22).

Съгласно изложението в процесното УП, при извършените проверки е било установено застъпване на площ в размер на 3,29 ха, заявена и от друг кандидат за подпомагане; наред с това, за площ в размер на 31,69 ха е установено в резултат на кръстосани проверки, че не съответства на референтните парцели, които представляват части от физическите блокове по чл.33 ЗПЗП, които са допустими за подпомагане. Съответно, за всяка от двете групи парцели е отказано подпомагане изцяло по СЕПП и НДП, и частично – по НР2. Общият размер на отказаната сума е $27751,98 + 12909,45 + 1327,60 = 41898,03$ лв., която сума жалбоподателката твърди, че е отказана незаконосъобразно.

При извършване на административни проверки (т. е., чрез ИСАК), за четири от БЗС, заявени от жалбоподателката, е било установено застъпване, изразяващо се в заявяване на същите площи и от друг кандидат. Тези обстоятелства са били съобщени с

уведомително писмо за площи, заявени от повече от един кандидат от 23.09.2009г. С декларация от 13.10.2009г. жалбоподателката е потвърдила изцяло размера и местоположението на двойно декларираните площи, като е представила документи за правото на ползване и карти, в които е отбелязана обща площ на застъпване $1,44+2,06+6,81+6,94+1,69+3,49+4,21 = 26,64$ ха; всички застъпвания се отнасят до четирите БЗС, посочени в писмото за застъпвания (л.100-102), като за първия и третия от тях, посочени в таблицата на писмото, е налице по повече от една карта на застъпвания. В мотивите на процесното УП издателят му е приел, че не е отстранено застъпването в размер на 3,29 ха. Тази констатация не беше оборена от събраните по делото доказателства. Обратно, тя се потвърждава от заключението на съдебно-техническата експертиза, прието по делото. Съдът възприема като обективно, компетентно и неоспорено от страните това заключение и приема, че е налице посоченото неотстраняване на застъпването за площ в размер на 3,29 ха; съответно, за тази площ на основанията, приложими за съответната схема, цитирани в процесното УП, не е дължимо подпомагане.

Аналогично, не бяха ангажирани доказателства заявените от жалбоподателката парцели да са отговаряли на референтните такива. Поради това, не е опровергана констатацията в този смисъл, направена от административния орган, и следва да се приеме, че не е доказано правото на подпомагане за посочените суми.

По изложените съображения и като провери оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган и в установената форма; при издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствени правила; процесното УП е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.4 АПК, следва да бъде уважено своевременно направеното искане от страна на ответника за възстановяване на разноските. Последните са в общ размер на 410 (четиристотин и десет) лв., от които 260 лв. възнаграждение за вещо лице и 150 лв. възнаграждение за юрисконсулт, което съдът определя на основание чл.8 във вр. с чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. М. Г., с ЕГН [ЕГН], против уведомително писмо изх. № 01-6500/3067/01.02.2011г. на зам.-изпълнителен директор на Държавен фонд „Земеделие“.

ОСЪЖДА В. М. Г., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата 410 (четиристотин и десет) лева – разноски по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: